

[Tholstrup.]

ringen være indtægtgivende straks, uden at man behøver at risikere, at noget går tabt ved fejlinvesteringer.

I anledning af den højtærede handelsministers udtalelse om, at fremtiden ikke blev tilfredsstillende, kunne jeg spørge: ja, men hvorfor så ikke gå den modsatte vej? Så havde det i hvert fald tilfredsstillt de borgere, som endnu tror på friheden, og senere havde de andre borgere opdaget fordelene herved.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, at fabrikerne under frie forhold kunne have skovlet store fortjenester ind i dag, og så vidste de, at om 10 år ville arbejderne og dyrkerne komme med den støtte, der var nødvendig, for at fabrikerne kunne fortsætte, hvis de ikke var konkurrencedygtige, for at beholde produktionen både for landmændene og for arbejderne. Vi mener det modsatte. Vi mener, at fabrikerne må regne med, at om en halv snes år har de liberalistiske tanker slået igennem, og så bliver der ingen støtte at få. Vi vil derfor straks sige til fabrikerne og til dyrkerne: rust jer til den konkurrence, der kommer, gennemfør den rationalisering af fabrikerne og produktionen i markerne, der skal til, for I kommer til at stå på egne ben til den tid, og det kan I også.

Ved en fri produktion vil saftsukkerproduktionen automatisk høre op. Denne sukkerproduktion ved oparbejdelse af sukkerfattige roer i stedet for de rigtige sukkerroer har efter krigen kostet samfundet store millionbeløb.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at saftsukkerproduktionen var blevet opretholdt af beskæftigelsesmæssige hensyn. Det er mildest talt noget vås, for selvfølgelig kunne man lige så godt have lavet sukkeret af rigtige sukkerroer, og så var der blevet akkurat den samme beskæftigelse. Det var en krigsproduktion, som var uden fornuftig økonomisk mening i samme øjeblik, landet ikke længere var besat.

Den ville også falde bort, hvis rationeringen blev ophævet, og det er det mindste krav, som danske husmødre må have opfyldt som betingelse for sukkerordningen. Hertil siger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at så vil prisen for

forbrugerne stige til det dobbelte. Det er ikke rigtigt, for forbrugerne betaler i dag omkring 1 kr. pr. kg. Ja, de betaler ganske vist kun halvdelen i butikkerne, men derefter betaler de den næste halvdel på rodekontorerne plus de omkostninger, der følger med, således at det bliver dyrere med ordningen end uden ordningen. Det ville være billigere for husmødrene at købe til produktionsprisen, de 72 øre eller hvad verdensmarkedsprisen er, måske 80 øre, end at give omkring 1 kr., at betale 2—3 steder. Det er vist efterhånden ved at gå op for størstedelen af befolkningen, at det er noget blændværk, disse tilskud, som betales af de samme mennesker, som modtager dem. Lad os få den ærlige pris frem og blive fri for den slags opstillede mærkværdigheder, som at det er billigere at købe sukkeret ved at betale det to steder end ved at betale det eet sted.

Nej, sandheden er den, at i stedet for at eksportere dyre næringsmidler som flæsk, smør, ost og æg eksporterer vi det billigste af næringsmidlerne, nemlig sukkeret. Lad dog danske husmødre få lov at købe det billigste næringsmiddel, sukkeret, til omkring 80 øre, og lad os så eksportere æg til 3—4 kr. pr. kg. og flæsk og smør, så vil der blive sparet penge i husholdningen, og så vil vi få flere penge hjem i fremmed valuta. Det vil være en klogere handelspolitik end at sælge de gode og billige varer og beholde de dyrere.

⌘ Også her må jeg anklage de borgerlige partier for deres mangel på interesse for at føre en fornuftig økonomisk politik; det gælder ikke alene her, men også i vareforsyningsudvalget, som har medansvaret for, at vi opretholder sukkerrationeringen.

Endelig skal jeg omtale lovforslagets enkelte paragraffer.

I § 2's indledning siges det straks, at loven er en bemyndigelseslov. I 2. stykke står der, at kun de bestående fabrikker og raffinaderier kommer i betragtning og kun for perioder på ikke over 10 år.

Der må imidlertid åbnes adgang for nye fabrikker, vel at mærke uden offentlig støtte. Der er stor interesse for at oprette sådanne fabrikker i Jylland, hvor roer kan dyrkes på de lettere jorder, og man vil herved kunne spare betydelige transportomkostninger. Når man anfører, at jordpro-